

Bana Mesih'i Anlat

L. M. Abdullah

İsteme Adresi:

P.K. 107 Kızıltoprak
Kadıköy-İstanbul

ISBN 975-7889-87-3

© L. M. Abdullah 1996

'This translation of '*Messias*', originally printed in Swedish is published with the permission of the copyright holder.

1. Baskı Şubat 2001
Her hakkı saklıdır

Müjde Yayıncılık
Vişne Sok. 4/11
Kadıköy-İstanbul

Renk ayrımı:

Deniz & Deniz

RÖPRODÜKSİYON MATBAACILIK SANAYİ VE LTD. ŞTİ
Grafik - Tasarım - Renk Ayrım Sistemleri

Tuğlacbaşı Mahallesi Poyraz Sok. 1. Seckoğlu İş Merkezi No: 7
Ziverbey / Kadıköy Tel: (0212) 346 93 42

Baskı: Kurtiş Ofset
MATBAACILIK SAN ve TIC. LTD. ŞTİ
Tel:(0.212) 472 07 68 - 472 01 08
İkitelli - İSTANBUL

İçindekiler

Ahmet ve Hamdi	4
Tanrı Kuzusu	6
Tanrı Sözü	10
Tanrı'nın Kurbanı	14
Günah	20
İbrahim Oğlu	26
Tanrı Tektir	32
Tanrı ve Nisan	39

AHMET VE HAMDİ

Ahmet bir büroda çalışıyordu. İşinden memnun olmadığını söylemek yalan olurdu. Ancak ne yapıp edip ona kendini kanıtama fırsatı tanımaya bir türlü yanaşmayan bir bölüm şefiyle geçinmesi bir hayli zordu. Çalıştığı bölüme ne zaman dişe dokunur bir proje verilse, bütün takdir payına patron tek başına sahip çıkmak isterdi.

Ahmet bir çok kez iş değiştirmeyi düşünmüştü. Ama bulabileceği işler hem o kadar parlak değildi, hem de daha iyi bir iş bulmak en azından bir süre kolay olmayacaktı. Hem, şimdilik ücreti bulabileceği işlerde alabileceği ücretten biraz olsun fazlaydı. Bu yüzden şirketten ayrılmadı. Eşi ve üç çocuğunun geçimini sağlayabilmek için yeterince para kazanması şarttı. Ahmet çocuklarıyla, özellikle de üniversitede mühendislik öğrenimi gören büyük oğlu Hasan'la çok gurur duyardı.

Günlerden bir gün iş yerinde durumu düzelten bir şey oldu. Hamdi, Ahmet'in bölümüne geldi. Hamdi, Ahmet'ten biraz daha gençti, her zaman iyi bir ruh hali içinde olan, güler yüzlü, kolay geçinilen biriydi. Ahmet nihayet iş yerinde kendine bir arkadaş bulmuştu. Öğlenleri birlikte yemeye, akşamları da iş yerinden beraberce çıkmaya başladılar. Hamdi de evliydi ve Tanrı onlara ikisi erkek, ikisi kız, tam dört çocuk vermişti.

Ahmet'le Hamdi kısa zamanda dost oldular ve sık sık birbirlerini evlerinde ziyaret etmeye başladılar. Birlikte sohbet edip çay içmeyi çok severlerdi. Bir araya geldik-

lerinde saatler çabucak akıp geçirdi. Hemen hemen her konuda konuşacak bir şeyler bulabiliyorlardı.

Önceleri daha çok bürodaki işlerden söz ediyorlardı ama zaman geçtikçe hayatın önemli sorularından bazılarını da ele almaya başladılar. Ahmet de, Hamdi de çok dindardı ama aynı dine mensup değildiler. Ahmet Müslüman'dı, en yakın arkadaşı Hamdi ise düzenli olarak *Kutsal Kitap*'ı okuyor ve İsa Mesih'i izliyordu.

Ahmet'i en şaşırtan şey, Hamdi'yi tanıdıkça dinine ve Tanrı'yla olan yaşamına daha çok saygı duymaya başlaması oldu. Ahmet, arkadaşıyla Tanrı arasında yakın bir ilişkinin varlığını ve bundan aldığı hazzı fark etti. Bu kendisinin hiç bir zaman tatmadığı bir duygu idi. Bu konuya merak sardı. Ahmet, Hamdi'nin Tanrı'yla olan yaşamının Mesih'le bir ilgisi olduğunu düşünüyordu. Aynı şekilde olmasa da Ahmet de bir bakıma, Mesih'e inanıyordu. *Kur'an*'da Meryem oğlu İsa hakkında yazılan her şeye inanıyordu. Mesih'in bakire Meryem'den doğduğunu, Tanrı'nın izniyle birçok mucizeler gerçekleştirdiğini ve Tanrı'dan Müjde'yi (*İncil*) aldığını biliyordu. Ahmet bu arada Mesih'in hayatı hakkında bütün bildiklerinin sadece birkaç küçük ayrıntıdan ibaret olduğunu gördü. *Kur'an*'da bile bir çok ismi olan bu büyük Tanrı elçisi hakkında daha çok bilgi edinme arzusuna kapıldı.

Sonunda Ahmet merakını yenemedi ve bir gün dostu Hamdi'ye Mesih hakkında bir şeyler sormaya karar verdi. Onun bu kararı aralarında geçecek çok ilginç bir dizi konuşmaya neden oldu.

TANRI KUZUSU

Ahmet büyük bir içtenlikle, “Bana Meryem oğlu İsa’yı anlat” dedi. “O’nun hakkında gerçekten daha çok şey bilmek istiyorum.”

Hamdi bir an düşünüp “Eğer Mesih’in neden dünyaya geldiğini anlamak istiyorsan kurbanın anlamını bilmen gerekir” dedi.

Ahmet ise merakla: “Kurban mı? Ne kurbanı? diye sordu.

Hamdi devamla, “Kurbanın anlamını Kurban Bayramı’nda görüyoruz. Tanrı’nın İbrahim’den öz oğlunu kurban etmesini istemesinden söz ediyorum. Eğer Tanrı, onun yerine bir fidye sağlamış olmasaydı İbrahim’in oğluna ne olurdu?”

Ahmet, “İsmail öldü” dedi.

Hamdi, “Kurbanın anlamı da aynen budur. Birisinin yerine bir başkasının ölmesidir. Tanrı, çocuğun yerine kurban edilmek üzere bir koç sağladı. Ben de İbrahim’in oğluyla aynı durumdayım. Ben ölümün etkisi altındayım” dedi.

Ahmet, biraz şaşırmişti, “Ne demek istiyorsun yani?” diyebildi.

Hamdi ciddi bir sesle: “Bu, *Kutsal Kitap*’ta yazılı” dedi.

“Çünkü günahın ücreti ölümdür.”¹

---

¹ İncil:Romalılar 6:23

“Günahımın ücreti ölümdür. Ben bir günahkârim. Evet, diğer insanların beni çok dindar biri olarak gördükleri doğru. Her gün Tanrı’ya dua ediyorum, O’nun Kitabını etüt ediyorum, O’na hizmet ediyorum. Ama Tanrı’nın önünde bir günahkârim. Tanrı’dan başka kusursuz biri var mıdır?”

Ahmet, “Hayır!” diye yanıtladı. “Tanrı’dan başka yoktur.”

Hamdi, “Öyleyse Tanrı’nın önünde hepimiz günahkâriz, öyle değil mi?” diye sordu.

Ahmet, “Evet, bu doğru” diye onayladı.

Hamdi, “Öyleyse ben de İbrahim’in oğluyla aynı komundayım, yani ölüm gücünün altındayım. Ama günahlarım için verilen kurban nerede? Tanrı benim için fidye olmak üzere bir kurban göndermedi mi?” diye sordu. Ahmet, tam olarak ne söyleyeceğini bilmiyordu. Hamdi devam etti, “Vaftizci Yahya Mesih’in zamanında yaşadı. Mesih’i ilk gördüğünde şöyle demişti:

‘İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!’²

“Mesih, insanların kuzusu değildi. Tanrı’dan geldi. Yukarıdan geldi. Tanrı’nın Kutsal Ruh’u Bakire Meryem’i örttü. Meryem hamile kaldı ve bir oğul doğurdu. Bildiğin gibi, adına ‘Meryem oğlu İsa,’ ‘Tanrı Sözü ve ‘Tanrı’nın Ruhü’ denir. Paktı. Tanrı Kuzusu olarak Cennetten gelmişti. Mesih, Tanrı Kuzusu olduğunu Tanrı’nın

² İncil:Yuhanna 1:29

önünde kusursuz bir yaşam sürerek kanıtlamıştı. Kendisi kusursuz Tanrı Kuzusu olduğu için 'Yüce Tanrı'dan bağışlama diliyorum,' dediği hiç olmamıştır. Ama dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu olarak geldiğinden kurban edilmesi gerekiyordu. Bu olay Kendi isteğiyle yaşamını feda etmesiyle gerçekleşti. Ölümden dirildi ve diri olarak göğe alındı. Ve bir gün dünyaya geri gelecek."

Hamdi bir an sustu, Ahmet'e baktı ve şöyle dedi: "Ben de İbrahim'in oğluyla aynı konumdayım. Ölümün gücü altındayım. Ama pak ve temiz Tanrı Kuzusu olan Mesih aracılığıyla günahlarım için verilmiş bir kurban var. Tanrı şimdi Kendi Kuzusu aracılığıyla bütün günahlarımız için bağışlanma ve Cennette sonsuz bir yaşam sunuyor. Mesih, seninki de dahil, bütün insanlığın günahlarını taşıdı, Ahmet."

Ahmet düşünceli düşünceli uzunca bir süre konuşmadan öylece oturdu. Sonra, "Eğer Mesih bütün dünyanın günahlarını üstlendiyse o zaman benim ölmem gerekmiyor... Öyleyse şimdiden sonsuz yaşama sahibim."

Hamdi, "Bak Ahmet" dedi. "Diyelim ki, bugün senin doğum günün. Mesih elinde bir hediye paketiyle gelip senin kapını çalıyor ve 'Ahmet, sana bir hediye vermek istiyorum. Bu hediye, bütün günahların için bağışlanma, sonsuz yaşam ve bugünden itibaren Tanrı'yla diri ve kişisel bir ilişkidir. Ama bunun bazı şartları var. Günahını itiraf edip onlardan dönmeli ve senin için hayatımı bir fidye olarak kurban ettiğim için, bağışlanmayı kabul

etmelisin. Eğer bu armağanı kabul edersen armağan senindir. Ama başka türlü senin olamaz' diyor."

Ahmet, düşünceler içinde oturmayı sürdürdü. Kafası karışmıştı ve ne diyeceğini bilemiyordu. Hamdi, "Belki bunun abartılı bir yanıt olduğunu düşünüyorsun. Ama Tanrı'nın bir hizmetkârı Mesih aracılığıyla Tanrı'ya giden yolu sana her açıkladığında, Meryem oğlu, yaşayan ve dirilmiş İsa gerçekten kapını çalıyor gibidir. Kendisi *İncil*'de şöyle der:

'İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Eğer biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim, ben onunla ve o da benimle, birlikte yemek yiyeceğiz.'"³

Hamdi şöyle ekledi: "Mesih'e kapımı açıp ekmeğimi paylaşmak ve benimle paydaşlık etmesi için O'nu hayatıma davet etmek Tanrı'nın armağanını kabul etmekle aynı şeydir. Bu benim için de, herkes için de aynıdır."

"Hamdi, Mesih hakkında anlattıklarının beni derinden etkilediğini bilmeni isterim. Konuştuklarımız hakkında düşünmeye ihtiyacım var. Ama yine bir araya geldiğimizde Mesih hakkında daha çok şey öğrenmek istiyorum."

"Hoşça kal."

"Güle güle Ahmet."

---

³ *İncil: Esinleme* 3:20

TANRI SÖZÜ

Ahmet biraz çekinerek, “Geçen sefer Meryem oğlu İsa hakkında söylediklerin bana üzerinde düşünecek çok şey verdi” diyerek söze başladı. “Umarım senin için bir sakıncası yoktur ama Mesih hakkında konuşmamızı sürdürmeden önce yanıtlarını öğrenmek istediğim bir sürü soru var.”

Hamdi, Ahmet’in ne söyleyeceğini tahmin ederek, “Tabii, lütfen sor” dedi

“Ahmet yine çekingen bir tavırla, “Biliyorsun bizler Müslümanlar olarak *Tevrat* (*Kutsal Kitap*’ın Musa’nın yazmış olduğu ilk beş kısmı), *Zebur* (Davut’un Mezmurları), *İncil*’e (İsa’nın Müjdesi) ve *Kur’an* olmak üzere gökten inen Kitaplara inanıyoruz. Ama bana *Kur’an*’dan başka bütün kitapların Yahudiler ve Hıristiyanlar tarafından değiştirildiğini ve bu yüzden onlarda yazılı olan şeylere inanmanın artık mümkün olmadığı öğretildi. Bu yüzden sizin inandığınız *Kutsal Kitap* bozulmuştur, ve gerçekte yalanların bir karışımıdır.”

Hamdi, “Bu düşünceyi destekleyen herhangi bir tarihsel kanıt gösterebilir misin?” diye sordu.

Ahmet bir an düşündü ama hayretler içinde kanıtlanmamış söylentilerden başka hiçbir şey duymadığının farkına vardı.

Hamdi sözlerine devam etti, “Bu sözde değiştirilmenin ne zaman gerçekleştiğini ya da hatta böyle bir şeyin nasıl gerçekleşebildiğini bana söyleyebilir misin?”

Ahmet biraz şoke olmuş bir biçimde, “Hayır, veremem” dedi. “Bana bu temel soruların yanıtlarını veren kimse olmadı.”

Hamdi bir dakika sonra şöyle sordu, “*Kur'an*’ın tahrif edilmesinin mümkün olduğunu düşünüyor musun?”

Ahmet, “Ne münasebet, o da nasıl söz!” diye bağırdı. “Böyle bir şey asla mümkün değildir. Müminler kimsenin onu değiştirip yozlaştırmasına asla izin vermezler.”

Hamdi, “Neden bizim *Kutsal Kitap*’ı farklı gördüğümüzü düşünüyorsun? Gerçek imanlıların birisinin *Kutsal Yazılar*’ı değiştirmesine ve bize tahrif edilmiş sahte bir *Kutsal Kitap* sunabileceklerini nasıl düşünebildiğine şaşıyorum. Ben gökleri ve yeri yaratan, her şeyi bilen ve her şeye gücü yeten Tanrı’ya inanıyorum. İnsanlığa Kendi sözünü veren Tanrı’nın sözünü tahrif edilmekten korumaya da gücü yeter.”

Hamdi gözlerini Ahmet’e dikerek sordu: “Bak Ahmet, olup biten her şeyin Tanrı’nın isteğine uygun olduğuna gerçekten inanıyor musun?”

Ahmet, “Evet, buna inanıyorum” dedi.

Hamdi, “Tanrı’nın dünyaya önce sözünü verip sonra da tahrif edilmesine karar verdiğine gerçekten inanıyor

musun? Ya da yüce Tanrı'nın sözünü tahrif edilmekten koruyacak güce sahip olmadığını mı düşünüyorsun?"

Ahmet, "Evet, Tanrı'nın sözünü tahrif edilmekten koruyacak gücü olduğu kesin" diye onayladı.

"Ahmet, *Kutsal Kitap*'ın harikulade bir kitap olduğunu biliyor musun? 1400 yıl gibi uzun bir süre içinde yazılmış. İçinde *Tevrat*, *Zebur*, *İncil* ve Tanrı'nın resul-leri ve peygamberleri tarafından yazılmış daha başka birçok kısım bulunur. *Kutsal Kitap*, Mesih'in doğumundan önceki zamanı kapsayan *Eski Antlaşma* ve Mesih'in dünyaya gelişiyle başlayan *Yeni Antlaşma* olmak üzere iki kısma ayrılır. *Kutsal Kitap* üç değişik dilde yazılmıştır."

Ahmet, merakla: "Hangi dillerde?" diye sordu.

"İbranice, Aramice ve Grekçe olarak yazılmıştır. Tanrı bizlere sözünü vermek için birçok değişik insanı kullandı. Bunlardan bazıları krallar ve devlet adamları, diğerleri çobanlar ve balıkçılardı. *Kutsal Kitap* Tanrı'dan gelen bir mucizedir, çünkü bu kadar uzun bir süre içinde ve bu kadar çok ve değişik kişi tarafından yazıldığı halde *Kutsal Kitap* harika bir bütün oluşturur. *Kutsal Kitap*'ın tamamı boyunca görebileceğimiz ortak bir tema vardır. Ve bu tema da Mesih'tir, Ahmet."

Ahmet şaşırıyordu: "Tanrı'nın 1400 yıl boyunca Mesih'ten söz ettiği doğru olabilir mi?" diye sordu.

Hamdi gülümseyerek, “Ahmet” dedi. “Tanrı tarih boyunca, ta günümüze kadar Mesih hakkında konuşmuştur.”

Ahmet kuşku içinde, “Bu gerçekten mümkün mü?” diye sordu.

Hamdi, “Evet, tabii ki bu doğru. Çünkü Tanrı’yla her şey mümkündür” diye yanıtladı. “Ama bu konuyu bir sonraki buluşmamızda ele alabiliriz.”

Ahmet, “Bunu gerçekten çok istiyorum” dedi.

“*Allaha ısmarladık.*”

“*Güle güle.*”

TANRI'NIN KURBANI

Ahmet, “Mesih’in nasıl olup da bütün *Kutsal Kitap*’ta sözü edilen tema olduğunu gerçekten merak ediyorum” dedi.

“Mesih’in günahlarımızı taşıyan Tanrı Kuzusu olduğunu konuştuğumuz günü hatırlıyor musun?”

“Tabii ki hatırlıyorum” dedi Ahmet. “Bunu nasıl unutabilirim?”

Hamdi: “Tanrı, Meryem oğlu İsa’nın zamanına dek insanlığa kurban hakkında bir şeyler öğretiyordu” dedi.

Ahmet, “Nasıl yani?” diye sordu.

Hamdi, “Habil’le Kabil’in zamanında dünyada kaç kişi vardı?” diye sordu.

Ahmet biraz düşündü, sonra “Dört” dedi. “Adem, Havva, Habil ve Kabil.”

Hamdi, “Sadece dört kişi” dedi. “Buna karşın Tanrı’ya bir kurbanla tapınmanın gerekli olduğunun bilincine varmışlardı. Böyle bir şeyi nasıl bilebilirlerdi?” diye sordu, ve şöyle devam etti: “Tanrı kutsal ve saftır ama insan günahkâr olduğundan günahı için bir fidyeye ihtiyacı vardır. Nuh, Tanrı’ya bir kurbanla tapındı.” Hamdi şöyle ekledi: “Ben de Tanrı’ya resuller ve peygamberlerin tapındığı biçimde tapıyorum.”

“Hayır, şimdi şaka ediyorsun. Pazara gidip Tanrı’ya kurban etmek için koç satın almıyorsun” dedi Ahmet gülümseyerek.

“Ben Tanrı’ya kurban edildiği zaman günahlarımı taşıyan Tanrı Kuzusu Mesih aracılığıyla tapınıyorum” diye yanıt verdi. “*Kutsal Kitap* şöyle der:

‘Çünkü tek bir Tanrı ve Tanrı ile insanlar arasında tek bir Aracı vardır. Bu da insan olan ve kendisini herkes için fidiye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa’dır.’⁴

“Sadece bir tek Tanrı ve Tanrı’yla aramızda tek aracı vardır. O da kendisini sen de dahil, herkes için fidiye olarak sunmuş olan Mesih’tir. Bugüne kadar, tarih boyunca, insanlar Tanrı’ya hep bir kurban aracılığıyla tapındılar.”

Ahmet, düşünceli bir şekilde:“Sanırım, ne demek istediğini yavaş yavaş anlamaya başlıyorum. Ama biraz daha açıkla ki, tabloyu bütünüyle gözümün önünde canlandırmam mümkün olsun” dedi

Hamdi buna hemen şöyle karşılık verdi, “Tanrı tarih boyunca kurbanın anlam ve amacını, özellikle Musa ve *Tevrat* aracılığıyla insanlara göstermiştir. *Kutsal Kitap* ayetlerinde, günah karşılığı fidiyenin anlamı konusunda *Kutsal Yasa*’nın öğretisi açıktır:

‘Nitekim *Kutsal Yasa*’ya göre, hemen her şey kanla temiz kılınır ve kan dökülmeksizin bağışlama olmaz.’⁵

---

⁴ *İncil: 1.Timoteyus 2:5-6*

⁵ *İncil:İbraniler 9:22*

Ahmet merakla, “İyi ama bütün bu kurban öğretileriyle İsa'nın ne ilgisi var?” diye sormuştu.

Hamdi, “Kurbanın anlamı hakkındaki öğretiye paralel olarak Mesih hakkında bir çok peygamberlikler vardır. Bu peygamberlikler arasında Mesih dünyaya geldiğinde günahlarımız için fidye olarak kurban edileceğinin bildirilişi de vardır.” Hamdi *Kutsal Kitap*'ı açarak Ahmet'e bu konuyla ilgili parçayı gösterdi. “Peygamber Yeşaya'nın Mesih gelmeden 700 yıl önce Mesih'in kurbanını tam tamına nasıl anlattığını kendin gör” dedi.

**“Aslında hastalıklarımızı o taşıdı,
Acılarımızı o yüklendi.
Bizse Tanrı tarafından cezalandırıldığını,
Vurulup ezildiğini sandık.**

**Oysa, bizim başkaldırılarımız yüzünden onun bedeni
deşildi,
Bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti.
Esenliğimiz için gerekli olan ceza
Ona verildi.
Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk.**

**Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık,
Her birimiz kendi yoluna döndü.
Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi.**

**O baskı görüp eziyet çektiyse de
Ağzını açmadı.
Kesime götürülen kuzu gibi,**

**Kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi
Açmadı ağzını.”⁶**

Mesih hakkındaki bu peygamberlik Ahmet'i derinden etkilemişti. Hayretler içinde, “Bunun Meryem oğlu İsa'nın doğumundan yüzlerce yıl önce yazıldığını mı demeye getiriyorsun?” diye sordu. Hamdi, “Evet” dedi. “Peygamberlere göre, Mesih'in kendisinden bin yıl kadar önce yaşamış olan Davut'un soyundan gelmesi gerekiyordu. Davut gelecekte doğacak oğlu Mesih'in çarmıha gerilişini çok kesin bir şekilde anlatmıştır. Çarmıha geriliş, çok yavaş ve acı veren bir idam şekliydi. Bir süre çarmıha gerilen kişinin kemikleri eklem yerlerinden çıkardı ve bunun yanı sıra çok şiddetli susuzluk çekerdi. Davut peygamber şöyle yazar:

**‘Su gibi dökülüyorum,
Bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor;
Yüreğim balmumu gibi içimde eriyor.
Gücüm çömlek parçası gibi kurudu,
Dilim damağıma yapışıyor;
Beni ölüm toprağına yatırdın.
Köpekler kuşatıyor beni,
Kötüler sürüsü çevremi sarıyor,
Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.
Bütün kemiklerimi sayar oldum,
Düşmanlarım gözlerini dikmiş, bana bakıyor.
Giysilerimi aralarında paylaşıyor,**

---

⁶ *Tevrat: Yeşaya 53:4-7*

Üzerine kura çekiyorlar.”⁷

“Kendi yaşadığı zamanda çarmıha germe bir idam biçimi olarak kullanılmadığı halde Davut bunu yazmıştır. Çarmıha germe cezası çok sonraları, Mesih’in zamanında Romalılar tarafından bulunan bir idam yöntemi olmuştur.”

Ahmet, “Yani bütün bu kehanetlerin Meryem oğlu İsa’da yerine geldiğini mi söylüyorsun?” diye sordu.

Hamdi, “Evet, sadece bu kadar da değil, daha başka bir çok peygamberlik Mesih’te harfi harfine yerine gelmiştir” diye ekledi. “Mesih bir çok yerde yaşamını bir fidiye olarak sunmak üzere geldiğini bizzat söylemiştir. İsa Kendi hakkında şöyle demişti:

‘Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları uğruna fidiye olarak vermeye geldi.’⁸

“Ahmet, Tanrı’nın insanlığın günahı için kurban konusunu *Kutsal Kitap* boyunca nasıl öğrettiğini ve bütün bunların Mesih’te gerçekleştiğini şimdi anlıyor musun?”

Ahmet, “Bak, Hamdi” dedi, “Bunu daha önce hiç duymamıştım. Bu çok ilginç. Düşünmek için bir hayli zamana ihtiyacım var. Ama merak etme. Çok geçmeden aklımda daha başka sorularla yine geleceğim.”

---

⁷ Zebur:Mezmurlar 22:14-18

⁸ İncil:Markos 10:45

Hamdi, “Lütfen bu *Kutsal Kitap*’ı benden bir armağan olarak kabul et” dedi. “Mesih’in yaşamı ve harikulade mucizeleri ve öğretilerini okuyabileceğin *İncil* kısmıyla başla.”

Ahmet, “Teşekkür ederim” dedi. “Kitap Ehli hakkında çok şey duymuştum ama Kitabın kendisini daha önce hiç okumamıştım. Meryem oğlu İsa’nın öğretileri ve mucizelerini okumayı gerçekten istiyorum.”

“Hoşça kal.”

“Güle güle.”

GÜNAH

Ahmet çekine çekine, “Hamdi” diye söze başladı. “Geçen buluşmamızdan beri Mesih’i ve yaşamını insanlığın günahı için vermesi konularını düşünüyorum. Ama bilmek istediğim bir şey var. Günah nereden gelir ve bütün insanlığın günahla bir sorunu olmasının sebebi nedir? Bunu açıklayabilir misin?” diye bir soru yöneltti.

Hamdi düşünceli bir şekilde: “Sanırım evet” diye yanıt verdi. “Ama günahın nereden geldiğini anlamak için başlangıca gitmemiz gerekiyor. *Tevrat*’ta, Tanrı’nın dünyayı ve insanları yarattıktan sonra insanı Cennete yerleştirdiğini okuyoruz. Orada, yani Cennette insan tamamiyle saf ve temizdi ve Tanrı’yla kusursuz bir ilişki içinde yaşıyordu. Ama bildiğin gibi, Cennet hayatını bozan bir şey oldu. Neydi bu Ahmet?”

Ahmet, “Şeytan gelip her şeyi bozdu” dedi.

Hamdi, “Aynen!” diye yanıt verdi. “Tanrı Adem’e, ‘Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin’ diye buyurdu, ‘Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölersün.’”⁹

“Ama Şeytan bir yılan şekline bürünerek geldi, ve Adem’le Havva’yı ayarttı. Tanrı’ya karşı itaatsizlik ettiler ve meyveyi yediler. Bunun sonucu insanlığa yıkım getir-

---

⁹ *Tevrat:Tekvin/Yaratılış 2:16-17*

di. insanlığın hayatına günah girdiği için herkes günahkâr oldu.”

Ahmet şüpheci bir edayla, “Herkes gerçekten günahkâr mı oldu?” diye sordu. “Bunu kabul etmek bana çok zor geliyor. Eğer bu doğruysa herkes hangi anlamda günahkâr oldu?”

Hamdi, “İnsanlık tıpkı yediği meyva gibi oldu” dedi. “İyilik ve kötülüğün tuhaf bir bileşimi haline geldi. Bazen bir insan en asil ve üstün hareketleri yapabilir ama bir an sonra en haince şeyi de yapabilir, hatta komşusunu kandırıp onu dolandırabilir de. Bir insan bir an çok sevgi dolu ve çok nazik olabilir, bir sonraki an ise haset, bencillik, şehvet ya da günahla bağlantılı başka bir özellikle dolabilir. Senin de söylediğin gibi Ahmet, bütün insanlık bu sorunla mücadele eder. Her din bu sorunu ele alır. Her ulus günahın çeşitli biçimlerini kontrol altında tutmak için yasalar çıkarır. İşin en kötü yanı insanlar günah işledikleri için günahkâr değiller, aksine günahlı oldukları için günah işliyorlar. Sanki tüm insanların içinde günah ve kötülük üreten küçük bir fabrika var. Öyle değil mi?” dedi. Ahmet’e dikkatle baktı.

“İnsanlık tanımın gerçeğe çok iyi uyduğu için üzgünüm. İnsanlar gerçekten de iyiyle kötünün tuhaf bir karışımı” dedi Ahmet. “Ama Şeytan bu resmin neresinde yer alıyor?”

Hamdi bu soruya: “Günahın insanların yaşamlarında ve toplumlarında güç kazanabilmesi Şeytan sayesinde

mümkün oldu” diye yanıt verdi. “Bir zamanlar Adem’le Havva’yı ayartan Şeytan bugün de aynı şeyi yapıyor. Bizler günah içinde yaşamayı sürdürüelim diye hâlâ insanları ayartır. Şeytan insanların yaşamlarında günah aracılığıyla güç elde eder. Çünkü bizi Tanrı’dan ayıran günahıdır. Günümüzde dünyanın bu halde olması günahın ötürüdür. Tanrı her şeyi iyi olarak yarattı, ama insanlık örneğinin savaş ve baskı yoluyla, ama aynı zamanda bozuk ilişkiler ve insanların hayatlarını mahveden birçok üzücü şeyle dünyaya çok fazla kötülük getirmiştir.”

Ahmet:“Öyleyse sen Tanrı’nın bizleri böyle yaratmadığını ama dünyanın bu halde olmasının Adem’in günahı olduğunu söylüyorsun, öyle mi?” diye sordu.

Hamdi, “Aynen!” diye yanıt verdi. “Günah insanlığa Adem aracılığıyla girdi. *Kutsal Kitap* şöyle der:

‘Günah bir insan yoluyla, ölüm de günah yoluyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi.’¹⁰

“En kötü sonuç ise ölümdü. Bedensel ve ruhsal ölüm.”

Ahmet’in meraklandığı gözlerinden okunuyordu: “Bedensel ve ruhsal ölüm mü?” diyebilirdi. “Ruhsal ölüm tam olarak ne anlama geliyor?”

Hamdi, “Tanrı insana eğer o meyveyi yerse mutlaka öleceğini söylemişti” diye anlatmaya başladı. “Tanrı

---

¹⁰ *İncil:Romalılar5:12*

doğru olduğu ve her zaman sözüne göre hareket ettiği için gerçekten de insanlığın üzerine ölüm geldi. Bütün insanlar bu yüzden ölüyor. Ama insan günah işlediğinde ruhsal bir şekilde de öldü.”

Ahmet, “Nasıl?” diye sordu.

Hamdi, “Günahın sonucu olarak insan cennetten kovulmuştu” diye yanıtladı. Tanrı’yla saf, temiz ve kursesiz bir ilişki içinde yaşadığı yerden kovulmuştu. İnsanın cennetin dışında yaşaması gerekiyordu. İnsan günahı aracılığıyla diri ve kutsal Tanrı’dan ayrıldığında ruhsal bakımdan öldü. Bu yüzden insanlığı Tanrı’dan ayıran şeyler günah ve kötülüktür. Tanrı’yla yakın bir ilişki içinde olmamanın tek nedeni günahdır. Tanrı pak ve kutsal olduğundan günahla ilişki içinde olamaz. Bu yüzden bizleri günahın bütün sonuçlarından kurtaracak bir Kurtarıcı’ya ihtiyacımızvar. Ahmet, bütün günahlarının bir yerde kayıtlı olduklarına inanıyor musun?”

Ahmet biraz endişeli görünüyordu: “Bunların her insanı izleyen iki melek tarafından yazıldığını biliyorum” dedi.

Hamdi, “Tanrı hakkımızdaki her şeyi bilir” dedi. “Her iyi işi ve her kötü işi. Her sözü, her düşünceyi, her niyeti. Tanrı her şeyi yazmıştır. Yargı gününde terazinin hangi kefesi daha ağır basacak, bunu biliyor musun?”

Ahmet sessizce, “Onu ancak Allah bilir” dedi.

Hamdi sakince, “Tanrı seni seviyor Ahmet. Meryem oğlu İsa’nın bütün günahımızı Kendi üzerine aldığını unutma. Her günah için bağışlanma mevcuttur” dedi.

Ahmet bir süre düşündükten sonra, “Eğer Mesih bu kadar önemliyse neden Adem’le Havva O’nun hakkında bir şeyler duymadılar?” diye sordu.

Hamdi, “Eğer Mesih hakkında bir şeyler duyduklarını söylersem bana inanır mısınız?” diye sordu.

Ahmet, “Hayır, onların O’nun hakkında bir şeyler duymalarının mümkün olduğunu sanmıyorum” diye yanıtladı.

Hamdi, “Tanrı insanı seviyor ve onunla bir ilişki içinde olmayı istiyor” diye başladı. “Bu yüzden ta başlangıçtan itibaren Mesih’ten söz etti. Adem’le Havva yaşadıkları trajedinin tam ortasındaiken yine de bir gün Şeytan’ın insan üzerindeki gücünü yok edecek bir kurtarıcının geleceği vaadini aldılar. Tanrı, Şeytan’a Adem’le Havva’nın önünde şöyle dedi:

‘Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın.’¹¹

“*Kutsal Kitap* boyunca oğullara babalarının adı verilmiştir. Örneğin, İbrahim oğlu, Yakup oğlu gibi. Ama burada *Kutsal Kitap* erkeğin değil, kadının soyundan söz ediyor. Babası olmayan, bunun yerine sadece bir kadın-

---

¹¹ *Tevrat:Tekvin/Yaratılış* 3:15

dan doğan biri gelecekti. Şeytan bir yılan gibi onun topuğuna bir darbe indirerek kadının oğlunu öldürmeye çalışırken bu oğul Şeytan'ın insanlar üzerindeki gücünü kıracaktı. Meryem oğlu İsa hayatını insanlığın günahı için bir fidiye olarak verdiği de aynen böyle oldu.”

Ahmet, “Olağanüstü” dedi. “Tanrı'nın yer yüzünde yaşayan ilk insanlara Mesih'ten söz etmiş olması hayret verici. *Kutsal Kitap*'in ana temasının gerçekten de Mesih olduğunu bir kez daha gösteriyor. Bir dahaki sefere kadar bana düşünecek çok şey verdin Hamdi.”

“Şimdilik hoşça kal.”

“Güle güle...”

İBRAHİM OĞLU

Hamdi, “Çok merak ediyorum” dedi. “İncil hakkında ne düşünüyorsun?”

Ahmet içtenlikle, “Gerçekten de harika bir kitap” dedi. “Şimdiye kadar hiç böyle bir şey okumadım. Mesih’in hayretler verici mucizelerini böyle ayrıntılarıyla okumak büyüleyici. Ve İsa’nın Dağdaki Vaaz’i de olağanüstü. İsa’nın söyledikleri çok açık ve derin. Bizlere düşmanlarımızı sevmemizi ve bize eza cefa edenler için dua etmemizi söylediğinde bir çok kavramı alt üst ediyor. Ve dua hakkındaki öğretisi daha önce duyduğum şeylerden çok farklı. Bu kitabın beni derinden etkilediğini itiraf etmeliyim. Ama aynı zamanda aklımda daha bir o kadar da yeni soru oluştu.”

Hamdi gülümseyerek, “İlginç” dedi. “İlk soruyla başlayalım.”

“Peki” dedi Ahmet. “Neden İncil İbrahim’den Davut’a, oradan da Mesih’e uzanan bir soy ağacıyla başlıyor?”

Bir süre düşündükten sonra Hamdi şöyle sordu: “Daha önce *Kutsal Kitap*’ın bir bütün olduğunu ve kitabın bütünü boyunca devam eden bir konu olduğunu konuşmuştuk. Hatırlıyor musun?”

“Evet, hatırlıyorum” diye yanıtladı Ahmet.

“O konunun ne olduğunu hatırlıyor musun?”

“*Mesih*” diye yanıtladı Ahmet.

Hamdi, “Sorunun yanıtı o konuyla ilgili” dedi. “Peygamberlere göre Mesih’in Davut oğlu ve İbrahim oğlu olması gerekiyordu.”

Ahmet, Hamdi’nin söylediklerini düşündü ve “Söylediğin şey ilginç ama bu değişik peygamberlikler hakkında biraz açıklamada bulunabilir misin?” dedi.

Hamdi uzun bir sessizlikten sonra şöyle başladı: “Yaklaşık dört bin yıl önce bir gün Tanrı, Tanrı’nın dostu olarak bilinen İbrahim’le konuştu. İbrahim’in ismi henüz Abram iken Tanrı ona bütün insanlık için büyük bir önemi olan bir vaatte bulundu. *Tevrat*’ta şöyle okuyoruz:

RAB Avram’a, ‘Ülkeni, halkını, babanın evini bırak, sana göstereceğim topraklara git’ dedi, ‘seni büyük bir ulus yapacağım, seni kutsayacak, sana ün kazandıracacağım. Bereket kaynağı olacaksın. Seni kutsayanları kutsayacağım. Seni lanetleyeni lanetleyeceğim. Yeryüzündeki halkların hepsi senin aracılığınla kutsanacak.’”¹²

Tanrı, uzun yıllar boyunca evli olduğu halde çocuğu olmayan bir adamı çağırıyor. Tanrı ona bir diyar vaat etti. Tanrı onu büyük bir ulus haline getirecekti. İsmi çok büyük ve ünlü olacaktı. Tanrı bütün bunları ayrıntılarıyla gerçekleştirdi. Ama Tanrı’nın vaat ettiği şeyler içinde en dikkate değer olanı Tanrı’nın yer yüzündeki bütün ulusları İbrahim aracılığıyla bereketleyeceğiydi. Bu vaatte bir Mesih vaadi vardır. Bu yüzden Mesih’in İbrahim’in

¹² *Tevrat: Tekvin/Yaratılış* 12:1-3

soyundan gelmesi gerekiyordu ve Tanrı onun aracılığıyla bütün dünyayı bereketleyecekti.”

Ahmet, “Peki ama vadin başka birisi hakkında değil de, Mesih hakkında olduğunu nereden biliyorsun?” diye merak etti.

Hamdi, “*Tevrat*’ı okudukça yavaş yavaş açıklığa kavuşuyor” diye yanıtladı. “Bir süre sonra İbrahim’in iki oğlu oldu. Bunlardan biri eşi olan Sara’dandı ve adı İshak’tı. Diğeri ise Sara’nın hizmetkârı Hacer’den olan İsmail’di. Tanrı İsmail’i bereketlediği halde İbrahim’e Mesih’le ilgili vadin İshak aracılığıyla gerçekleşeceğini daha İshak doğmadan açıkça bildirmişti:

Tanrı, ‘Hayır. Ama karın Sâra sana bir oğul doğuracak, adını İshak koyacaksın’ dedi, ‘Onunla ve soyuyla antlaşmamı sonsuza dek sürdüreceğim. İsmail’e gelince, seni işittim. Onu kutsayacağım; onu verimli kılacak, soyunu alabildiğine çoğaltacağım. On iki beyin babası olacak. Soyunu büyük bir ulus yapacağım. Ancak antlaşmamı, gelecek yıl bu zaman Sâra’nın doğuracağı oğlun İshak’la sürdüreceğim.’”¹³

Ahmet, “Evet, Tanrı’nın bereketlediği İsmail Araplar’ın babası oldu” dedi. “Ama biz Müslümanlar Tanrı’nın İshak’ın soyundan birçok resul ve peygamberler yolladığını biliyoruz.”

---

¹³ *Tevrat: Tekvin/Yaratılış* 17:19-21

Hamdi sözlerine şöyle devam etti: “İshak’ın iki oğlu oldu. Bunlar Esav ve Yakup’tu. Tanrı, vaat edilen Mesih’in Yakup’un soyundan geleceğini Kendisini ona bir rüyada gösterdiğinde bildirmişti. Ona şöyle demişti:

RAB yanıbaşında durup, ‘Atan İbrahim’in, İshak’ın Tanrısı RAB benim’ dedi, ‘Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim. Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın. Doğuya, batıya, kuzeye, güneye doğru yayılacaksınız. Yeryüzündeki bütün halklar senin ve soyunun aracılığıyla kutsanacak.’”¹⁴

Ahmet, “Tanrı Yakup’la konuştuğunda İbrahim’e yapmış olduğu ilk vaadin birçok kısmını tekrar etmesi dikkate değer” dedi.

Hamdi ise: “Bunun nedeni, aslında aynı vaadin bir nesilden diğerine aktarılmış olmasıdır” diye cevapladı. “Ama görebileceğin gibi Tanrı’nın yer yüzünün bütün halklarını bereketlemesi Yakup’un bir oğlu aracılığıyla olacaktı.”

Ahmet gülümseyerek, “Evet, sanırım Mesih bir kez daha *Kutsal Kitap*’ın esas teması olduğunu kanıtlayacak.”

Hamdi, “Bu doğru” dedi. “İsrail oğulları arasında birçok aile vardı. Önemli olan Tanrı’nın Mesih’in hangi aileden geleceğini bildirip bildirmediğidir. Tanrı Davut’u seçti ve onunla bir antlaşma yaptı. Birçok peygamberlik-

¹⁴ *Tevrat: Tekvin/Yaratılış* 28:13-14

te Tanrı Mesih'in Davut peygamberin ailesinden geleceğini gösterir. Davut'tan iki yüz yılı aşkın bir süre sonra yaşayan peygamber Yeşaya, Yesse'nin ailesini kesilip kökü bırakılan bir ağaca benzetir. Davut'un babasının adı Yesse idi. Bu aileden üzerinde Tanrı'nın Ruhu'nun olacağı kişi gelecekti. Bu kişi yer yüzünün fakirlerine adalet getirecekti. Cennetin ta kendisi gibi bir krallık yaratacak ve o krallıktaki herkes Rab'bi tanıyacaktı. Yeşaya şöyle yazar:

'Yişay'ın kütüğünden yeni bir filiz çıkacak, Kökünden bir fidan meyve verecek. RAB'bin Ruhu, bilgelik ve anlayış ruhu, Öğüt ve güç ruhu, bilgi ve RAB korkusu ruhu Onun üzerinde olacak... Yoksulları adaletle yargılayacak, Yeryüzünde ezilenler için dürüstçe karar verecek. Dünyayı ağzının değneğiyle cezalandıracak, Kötüleri soluğuyla öldürecek... Yişay'ın kökü halklara sancak olacak, O gün uluslar ona yönelecek. Kaldığı yer görkemli olacak.'¹⁵

Ahmet, "Tanrı, Mesih'in İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un ve Davut'un soyundan geleceğini göstermiş. Bakalım bu gerçekleşmiş mi" dedi.

Hamdi gülümseyerek, "*İncil*'i okuduğumuzda Mesih'in kendi hakkındaki tüm peygamberliklere uygun bir şekilde doğduğunu görüyoruz. *İncil*'in soy ağacı vererek başlamasının nedeni de budur. Mesih'in gerçekten de İbrahim'in ve Davut'un soyundan geldiğini kanıtlıyor."

¹⁵ *Tevrat:Yeşaya 11:1,2,4,10*

Ahmet, “Bir kez daha *Kutsal Kitap*’ın ana temasının Meryem oğlu sa olduğu kanıtlanıyor. Ama Hamdi daha soracak bir sürü zor sorum olduğunu bildiğinden eminim. Ama bunları bir dahaki sefere saklayacağım” dedi.

“Şimdilik hoşça kal.”

“Güle güle arkadaşım...”

TANRI TEKTİR

Ahmet elinin üç parmağını havaya kaldırarak, “Ne görüyorsun?” diye sordu.

Hamdi, Ahmet’in ne düşündüğünü anladığını sandığından gülümseyerek: “Bir elin üç parmağı” dedi.

Ahmet, “Pekala Hamdi” diye devam etti, “Allah’ın tek mi, üç mü olduğuna inanıyorsun?”

Hamdi, “Belki inancımı tam olarak anlamıyorsun. Ama gökleri ve yeri yaratan, her şeyi bilen ve her yerde var olan tek gerçek Tanrı’ya inandığımı anlaman gerekiyor. İmanımın *Kutsal Kitap*’ı temel aldığını biliyorsun ve Tanrı Sözü Tanrı’nın tek olduğunu öğretir. Bu gerçek, *Kutsal Kitap* boyunca birçok yerde yazılmıştır.”

Ahmet, “Ama Tanrı aynı zamanda hem üç, hem de bir olamaz” diye ısrar etti. “Bir artı bir artı bir, bir değil üç eder.”

Hamdi, “Sen kaç tane Ahmet’sin? Bir misin, iki misin?” diye sordu.

Ahmet, “Bir, tabii ki” diye yanıtladı.

Hamdi, “Tanrı seni bir ruh ve bir bedenle yarattı” dedi. Ve “Bedenin Ahmet mi?” diye sordu.

“Evet.”

Hamdi, “Peki ya ruhun? Ruhun Ahmet mi?”

Hamdi’nin ne söyleyeceğini anlayan Ahmet, “Evet öyle” dedi.

Hamdi, “Tanrı bizleri birin içinde iki olarak yaratmışken Kendisinin birin içinde üç olması neden imkânsız olsun?” diye devam etti. Kısa bir sessizlikten sonra Hamdi, “Tanrı’nın Kendisini üç kişide gösteren karmaşık bir birlik olduğunu söyleyebiliriz. Ne de olsa, bir çarpı bir çarpı bir kaç eder, Ahmet?”

Ahmet sessizce, “Bir” dedi. “Ama Meryem oğlu İsa, Tanrı Oğlu değil sadece bir insandır.”

Ahmet Hamdi’ye dikkatle bakıyordu. “Mesih’in Tanrı Oğlu olduğuna inanıyor musun, Hamdi?”

Hamdi, “Neye inandığımı düşünüyorsun?” diye sordu.

Ahmet, “Tam olarak emin değilim” dedi. “Ama sanıyorum ki Tanrı’nın bakire Meryem’le fiziksel bir ilişkiye girdiğini ve bir oğulları olduğuna inanıyorsun.”

Hamdi, “Nereden çıkarıyorsun bütün bunları?” diye bağırdı. “Böyle bir şeye kesinlikle inanmıyorum. Ve buna inanan bir tek Mesih nanlısı da görmedim.” dedi. Şaşırان Ahmet, “Peki, neye inanıyorsun o halde?” diye sordu.

Hamdi sözlerine, “Tanrı’nın sonsuz olduğuna ve daha hiç bir şey yaratılmadan önce de Cennette var olduğuna inanıyorum” diye başladı. “*İncil*, Mesih’in kim olduğunu açıkladığında, O’nun doğuşuyla değil sonsuzlukla, Tanrı’nın dünyayı yaratmadan önceki zamanla başlar. *ncil* şöyle der:

‘Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı’yla birlikteydi ve Söz Tanrı’ydı. Başlangıçta O, Tanrı’yla birlikteydi.

Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı. Yaşam O'ndaydı..."¹⁶

"Tanrı dünyayı Söz'ü aracılığıyla yarattı, öyle değil mi?"

"Evet, bu doğru. Tanrı, 'Ol' dedi ve oldu" diye yanıtladı Ahmet.

Hamdi, "Öyleyse Tanrı dünyayı Kendi sözü aracılığıyla yarattı" dedi. "Ve Tanrı'dan çıkan bu söz, Tanrı'nın bir parçasıydı ve Tanrı'nın yaratıcı gücü ve özelliklerinin tümüyle doluydu. Tanrı Söz'ünde yaşam vardı ve Tanrı Söz'ünün olduğu yerde yaşam bütün değişik biçimleriyle yaratılmıştı."

Ahmet, "Evet, buna katılıyorum" dedi. "Ama 'Ve Söz Tanrı idi' tam olarak ne anlama geliyor?" diye sordu.

"Eğer ben bir mahkemede tanıklık yapmış olsaydım, beni sözlerimden ayırabilir miydin?" dedi Hamdi. "Sözlerim beni temsil eder ve benim bir parçam olurdu. Burada oturup konuştuğumuzda sözlerimiz bizim birer parçamız. Öyle ki, bizler sözlerimizle temsil ediliyoruz. Tanrı evreni yarattığında, söylediği Söz Kendisinin bir parçasıydı. Tanrı'yı sözünden ayıramayız. Tanrı'yla bir olan ve O'nun bütün niteliklerini içeren bu sonsuz Tanrı Söz'ü, Meryem oğlu İsa'da gösterilmiştir. Nitekim şöyle yazar:

---

¹⁶ İncil:Yuhanna 1:1-4

‘Söz insan olup aramızda yaşadı. Biz de O’nun yüceliğini, Baba’dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu olan biricik Oğul’un yüceliğini gördük.’¹⁷

“Tanrı’nın Kendisi hakkında söylediği her şey, bütün nitelikleri Mesih’te gösterilmiştir. Tanrı kutsaldır. İnsanlar Mesih’in ne kadar saf ve temiz olduğunu gördüklerinde O’nda Tanrı’nın kutsallığını gördüler. Tanrı sevgidir. İnsanlar Mesih’in insanları nasıl sevdiğini görünce O’nda Tanrı’nın sevgisini gördüler. Tanrı her şeyi yapabilir. Her şeyi yapmaya gücü yeter. İnsanlar Mesih’in nasıl suyun üzerinde yürüdüğünü, fırtınaya konuştuğunu, rüzgarı ve dalgaları sakinleştirdiğini, ekmek yarattığını, körleri iyileştirip ölüleri dirilttiğini görünce Tanrı’nın gücü ve yüceliğinin O’da gösterildiğini gördüler.”

Ahmet, “Ama her yerde var olan Tanrı nasıl olur da bir tek insanın içinde sınırlı olabilir?” diye ısrar etti. “Tanrı Mesih’in içindeyken evreni unuttu mu?”

Hamdi, “Ahmet” dedi. “Uçsuz bucaksız bir okyanusta olduğumuzu ve okyanusa bir bardak daldırıp onu doldurduğumuzu düşünelim. Eğer suyu incelersek onun okyanustaki suyla aynı su olduğunu görürdük. Aynı şey Mesih için de geçerlidir. Sonsuz ve yüce Tanrı her yerde vardır. Aynı zamanda Kendisini Mesih’te aynı nitelikler ve güçle göstermiştir. Ama Tanrı Kendisini Mesih’te gösterdiği için sınırlı değildir. Tanrı hâlâ sınırsız ve sonsuzdur.”

¹⁷ İncil: Yuhanna 1:14

Ahmet, “Ama Tanrı Kendini bir insanda gösteremez” dedi.

Hamdi, “Tanrı’yı nasıl sınırlayabiliriz?” diye sordu. “Yüce Tanrı’nın yapamayacağını nasıl söyleyebiliriz? O her şeyi yapamaz mı?”

Ahmet, “Evet, her şeyi yapabilir” diye yanıtladı. “Ama Kendini bir insanda gösterdiğine inanmam.”

“Bunun bizim için bir sorun oluşturacağı ama istediği her şeyi yapabilecek konumda olan Tanrı için bir sorun oluşturmayacağı konusunda aynı fikirde olmamız iyi bir şey” dedi Hamdi. “Eğer sen bu öyküyü bilmeseydin ve birisi sana Tanrı’nın Kendisini yanan bir çalıda gösterdiğini ve yanan çalıdan Musa’yla konuştuğunu söyleseydi ne derdin?”

Ahmet bir an düşündü ve Tanrı’nın Kendisini bir insan aracılığıyla göstermesinin bir çalı aracılığıyla göstermesinden daha zor bir şey olmayacağını anlayınca kendi haline gülmeden edemedi.

Hamdi devamla: “Ahmet, kendisine ‘Tanrı Sözü’ ve ‘Tanrı Ruhu’ denilen kişinin kim olduğunu bir an düşün. Tanrı’nın Ruhu bile Tanrı’yla birdir. Tanrı’nın Ruhu’nun bakire Meryem’i örttüğünü ve onun hamile kalıp Mesih’i doğurduğunu biliyoruz. Melek Cebrail ne demişti?”

Melek ona şöyle cevap verdi: ‘Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, en yüce Olan’ın gücü senin üstüne

gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek.”¹⁸

“Ahmet, önemli olan dünyaya bu şekilde gelen kişinin kim olduğudur. Eğer sen Mesih’in zamanında yaşayan bir doktor olsaydın ve doğum tutanağını yazmak senin görevin olsaydı ne yazardın? İsmi neydi?”

Ahmet, “Herhalde ‘Meryem oğlu İsa’ yazardım” dedi.

“Peki anne hanesine ne yazardın?”

“Buraya ‘Bakire Meryem’ yazardım” dedi Ahmet.

“Şimdi de babasının ismine geldik” dedi Hamdi, tebessümle.

Ahmet daha da büyük bir gülümsemeye, “Babası yoktu” dedi.

Hamdi, “Dünyasal bir babası olmadığından orasını boş bırakabilir, ya da kendi kendimize, ‘Nereden geliyor? Kendisine Tanrı Sözü’ ve Tanrı’nın Ruhu denilen, kişi nereden gelmiş? Cennetten gelen kişinin kimliği ne?’ diye sorabiliriz. Kendisi şöyle demiştir:

‘Çünkü Tanrı’nın ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir... Yaşam ekmeği ben’im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susmaz.’¹⁹

---

¹⁸ İncil:Luka 1:35

¹⁹ İncil:Yuhanna 6:33,35

‘Gökten inmiş olan diri ekmek ben’im. Bu ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna vereceğim ekmek de benim bedenimdir.’”²⁰

“Ahmet, İsa bedenini bütün insanlık için bir kurban olarak vermek için geldi. Normal ekmeği yiyen fiziksel yaşam alır. Ama Tanrı’nın gökten gelen ekmeğinden pay alan, ruhsal yaşam, sonsuz yaşam alır. Mesih’e iman eden ve O’ndan pay alan insanın içinde Tanrı için olan açlık ve susuzluğu gideren bir yaşamı alır. Ben bunu kendim yaşadım. Mesih, Tanrı’dan sana bir tekliftir, Ahmet.”

Ahmet, “Buna henüz hazır değilim” dedi sessizce. “Kafamda bir sürü düşünce var. Senin Tanrı inancını tamamen yanlış anladığımı ancak şimdi farkediyorum. Senin Kendisini Mesih’te gösteren tek ve gerçek Tanrı’ya inandığını yavaş yavaş anlamaya başlıyorum. Biliyor musun, Mesih’i bütün kalbimle seviyorum ama kafamda hâlâ daha yanıtlanması gereken bir sürü soru var. Ama bunları bir dahaki buluşmamızda konuşabiliriz değil mi Hamdi?”

Hamdi, “Bunu dört gözle bekliyorum” dedi.

---

²⁰ İncil: Yuhanna 6:51

TANRI VE İNSAN

Ahmet, “Son konuşmamız hakkında gece gündüz düşündüm” dedi. “Önce Meryem oğlu İsa’nın tam bir insan olduğunu söylemiştin. Sonra Tanrı’nın Kendisini O’nda gösterdiğini söyledin. O’nun gerçekten kim olduğunu bilmek istiyorum. Mesih, Meryem’in oğlu olmaktan öte değilken O’nu Tanrı Oğlu yaptığın doğru değil mi?”

Hamdi sözlerine, “Ahmet,” diye başladı. “Bu sorunun yanıtı Tanrı’yla sonsuz yaşamın anahtarıdır. Hem şimdi ve burada ve hem de sonsuzlukta. Eğer bir adamın Tanrı olduğunu söylersek bu birisini Tanrı’yla aynı düzeye çıkarmak olurdu. Ama *Kutsal Kitap* bir insanın Tanrı seviyesine çıktığını değil, aksine Tanrı’nın Kendisini bir insanda gösterdiğini söyler. İkimiz de Mesih’in bir insan olarak doğduğu konusunda aynı görüşteyiz. Peygamberlerin sözlerine uygun olarak Kendisi İbrahim’in, Davut’un ve Meryem’in oğludur. Ama Mesih’in doğumundan çok uzun bir süre önce yapılan peygamberliklerde Tanrı bize, Kendisinin Mesih’in şahsında geleceğini söyler.”

Ahmet şaşırarak, “Mesih’ten önce gelen resuller ve peygamberlerin Tanrı’nın Kendisini O’nda göstereceklerinden söz ettiğini mi söylemek istiyorsun?” diye sordu.

Hamdi, “*Kutsal Kitap*’ın ana teması Mesih’tir, bu yüzden Tanrı’nın peygamberle aracılığıyla Mesih

hakkındaki gerçeği bildirmiş olması bizi şaşırtmamalı,” dedi.

Ahmet, “Bana göster” dedi. “Çok ilgimi çekti.”

Hamdi konuşmadan önce bir süre düşündü, “Tanrı İ.Ö. yaklaşık 700 yılında peygamber Mika’ya Mesih’in Beytlehem şehrinde doğacağını gösterdiğinde aynı zamanda doğacak olanın doğmasından çok uzun bir süredir var olduğunu da bildirmişti” dedi.

“Ama sen, ey Beytlehem Efrata, Yahuda boyları arasında önemsiz olduğun halde, İsrail’i benim adıma yönetecek olan senden çıkacak. O’nun soyu çok eskilere, zamanın başlangıcına dayanır.”²¹

“Mesih gerçekten de Beytlehem şehrinde doğdu. *İncil*’de yazdığı gibi:

‘Böylece Yusuf da, Davut’un soyundan ve torunlarından olduğu için Celile’nin Nasıra kentinden kalkıp Yahudiye bölgesine, Davut’un kenti olan Beytlehem’e gitti. Orada, hamile olan nişanlısı Mer-yem’le birlikte yazılacaktı. Onlar oradayken, Mer-yem’in doğum yapma vakti geldi ve ilk oğlunu doğurdu.’²²

“Önemli olan dünyaya gelmeden uzun süredir var olan kişinin kim olduğudur. Kudüs’te kızgın Yahudiler’le konuşurken Kendisinin ne söylediğini görüyoruz:

‘Babanız İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi. Yahudiler, ‘Sen daha

²¹ *Tevrat:Mika 5:2*

²² *İncil:Luka 2:4-7*

elli yaşında bile değilsin. İbrahim'i de mi gördün?' dediler. İsa, 'Size doğrusunu söyleyeyim, İbrahim doğmadan önce ben varım' dedi."²³

"İbrahim'in M.Ö. 2000 yıllarında yaşadığını biliyoruz."

Ahmet, "Öyleyse Mesih'in Kendisi doğmadan önce var olduğunu iddia etmiş. Ama peygamberlerin kitaplarının neresinde Tanrı'nın Kendisini Mesih'te göstereceği yazılıdır?" diye sordu.

Hamdi, "Bu bir çok yerde yazılı," dedi. "Peygamber Yeşaya, Meryem oğlu İsa'nın büyüdüğü küçük yerden gelecek olan kişiden söz eder. Bu kişinin Tanrı'nın huzuruyla nitelendirilen sonsuz bir krallık yaratacağını söyler. O'nun Davut oğlu olacağını ve krallığının sonsuza dek hüküm süreceğini bildirir. Peygamber Mesih'in özelliklerini verdiği değişik isimlerle tanımlar:

'Yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak. Davut'un tahtı ve ülkesi üzerinde egemenlik sürecek. Egemenliğinin ve esenliğinin büyümesi son bulmayacak. Egemenliğini adaletle, doğrulukla kuracak ve sonsuza dek sürdürecekt.'"²⁴

"Tanrı'nın bir insana verdiği isimlerin o kişinin niteliklerini tanımladığını biliyoruz. Öyleyse kendisine, 'Harika

²³ İncil: Yuhanna 8:56-58

²⁴ Tevrat: Yeşaya 9:6-7

Danışman,' 'Kadir Allah,' 'Ebediyet Babası,' 'Huzur Prensi' isimleri verilen kişi kimdir, Ahmet?"

Ahmet, "Mesih hakkında kendisi doğmadan önce peygamberlerce söylenen bu sözler şimdi benim için bir anlam kazanmaya başladı" dedi. "Ama Tanrı'nın Kendisinin yarattığı dünyaya geleceğini gerçekten söylüyor mu?"

Hamdi, "Vaftizci Yahya Mesih'le aynı zamanda yaşadı. İnsanlar tövbe edip O'na iman etsinler diye Tanrı tarafından Mesih'in yolunu hazırlamak için gönderilmişti. Yahya'ya kendisinin kim olduğu ve Tanrı'nın kendisini neden gönderdiği sorulduğunda Yeşaya 40'cı bölümden bir aktarma yaparak cevap verdi:

'Çünkü bize bir çocuk doğacak, Bize bir oğul verilecek. Şöyle haykırıyor bir ses: "Çölde RAB'bin yolunu hazırlayın, Bozkırda Tanrımız için düz bir yol açın. Her vadi yükseltilecek, Her dağ, her tepe alçaltılacak. Böylelikle engebeler düzleştirilecek, Sarp yerler ovaya dönüştürülecek. O zaman RAB' bin yüceliği görünecek, Bütün insanlar hep birlikte onu görecek."²⁵

"Peygamber Yeşaya'nın çizdiği resim büyük bir kralı gösteriyor. İnsanların O'nun için çölde yeni ve düz bir yol inşa etmeleri gerekiyordu. Ama bu ziyaret eden kral kimdir, Ahmet?"

Ahmet sessizce, "Peygambere göre Rab'dir, Tanrımız'dır" dedi.

²⁵ *Tevrat:Yeşaya 40:3-5*

Hamdi, “Aynı parçanın biraz daha ilerideki ayetlerini okuyunca resim daha da belirginleşiyor” diye devam etti. “Burada şöyle yazıyor:

‘Ey Siyon’a müjde getiren, Yüksek dağa çık! Ey Yerusalım’e müjde getiren, Yükselt sesini, bağır, Sesini yükselt, korkma. Yahuda kentlerine, “İşte, Tanrınız!” de. İşte Rab Yahve gücüyle geliyor, Kudretiyle egemenlik sürecek. Ücreti kendisiyle birlikte, Ödülü önündedir. Sürüsünü çoban gibi güdecek, Kollarına alacak kuzuları, Bağrında taşıyacak; Usul usul yol gösterecek emziklilere.’”²⁶

“Mesih gerçekten de bütün nanlılar için bir çoban olarak geldi. Kendisi şöyle demiştir:

‘Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir.’”²⁷

“Ama Ahmet, peygambere göre bir çoban olarak gelecek olan kimdir?”

Şimdi peygamberin sözlerinden ötürü epeyce sarsılmış olan Ahmet, “Burada RAB’bin Kendisi olarak gösterildiğini itiraf etmeliyim” diye yanıtladı.

Hamdi devam etti, “Ahmet, görüyorsun ki, Mesih hakkındaki bütün bu peygamberlikler Meryem oğlu İsa’da gerçekleşti. Mesih doğmadan önce melek Cebrail, gelecekte Vaftizci Yahya’nın babası olacak Zekeriya’ya geldi. Melek Zekeriya’ya bir oğlu olacağını ve oğlunun

²⁶ *Tevrat:Yeşaya* 40:9-11

²⁷ *İncil:Yuhanna* 10:11

ne kadar özel bir görevi olacağını açıkladı. Melek Cebrail şöyle dedi:

‘O, Rab’bin gözünde büyük olacak. Hiç şarap ve içki içmeyecek; daha annesinin rahmindeyken Kutsal Ruh’la dolacak. İsrail oğullarından birçoğunu, Tanrıları olan Rab’be döndürecek. Babaların yüreklerini çocuklarına döndürmek, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin anlayışına yöneltmek ve Rab için hazırlanmış bir halk yetiştirmek üzere, İlyas’ın ruhu ve gücüyle Rab’bin önünden gidecektir.’”²⁸

“Ahmet, *İncil*’e göre Vaftizci Yahya kimin önünde gidecekti?”

Ahmet, “Tanrıları olan Rab’bin” diye yanıtladı.

Hamdi devam etti, “Vaftizci Yahya henüz küçük bir bebekken Zekeriya onun, yeni doğmuş oğlu hakkında peygamberlik etti:

‘Sen de, ey çocuk, en yüce Olan’ın peygamberi diye anılacaksın. Rab’bin yollarını hazırlamak üzere önünden gidecek ve O’nun halkına, günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin. Çünkü Tanrımızın yüreği merhamet doludur.’”²⁹

“Ahmet, peygamber Yeşaya, melek Cebrail ve babası Zekeriya’nın sözlerine göre *Yahya bn Zekeriya*’nın Rab’bin önünden gideceğini ve gelecek olan kişinin Tanrı’nın Kendisi olduğunu anlıyor musun?”

---

²⁸ *İncil:Luka 1:15-17*

²⁹ *İncil:Luka 1:76-78*

Ahmet ciddi bir şekilde, “Evet bunu anlıyorum ve bütün bunların Mesih gerçekten de geldiğinde kanıtlandığını sanıyorum” dedi.

Hamdi, “Evet, hem de ayrıntılarıyla” dedi. “Bakire Meryem, Davut’un şehri olan Beytlehem’de Mesih’i doğurduğunda Rab’bin meleği şehrin dışında bazı çobanlara gözüktü ve onlara şöyle dedi:

Melek ise onlara, ‘Korkmayın!’ dedi. ‘Size, tüm halk için büyük sevinç kaynağı olacak bir müjde getiriyorum: bugün size, Davut’un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih’tir.’”³⁰

“Mesih’in Rab’bin Kendisi olduğu gerçeği *İncil*’de birçok kereler tekrarlanmıştır. Kendisi şöyle demiştir:

‘Ben ve Baba biriz.’³¹

Ahmet, “Meryem oğlu İsa’ya karşı içimde zaten büyük bir sevgi ve saygı vardı” dedi. “Ama şimdi ilk kez olarak Mesih’in gerçekten kim olduğu ve neden bu dünyaya gelip doğduğu hakkında resmin bütününe görebildiğimi sanıyorum. Bunu bana açıklamak için gerekli zamanı ve çabayı harcadığından ötürü sana gerçekten minnettarım Hamdi.”

Hamdi ciddi bir şekilde, “Ahmet” dedi. “Tanrı, Mesih’e iman etmemiz aracılığıyla bizlere her şey için bağışlama ve sonsuz yaşam sunuyor. Kendisi ölümü yenen ve ölüleri diriltten Mesih şöyle der:

---

³⁰ *İncil:Luka* 2:10-11

³¹ *İncil:Yuhanna* 10:30

'Diriliş ve yaşam ben'im. Bana iman eden kişi ölse de yasayacaktır. Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek.'³²

"Ahmet, buna iman ediyor ve Tanrı'nın armağanını Mesih'e iman aracılığıyla kabul etmek istiyor musun?"

Ahmet gözlerinde yaşlarla, "Evet, şu anda O'nun kapımda durduğunu ve kapımı çaldığını hissediyorum" dedi. "Tanrı'nın armağanını nasıl kabul edebilirim?"

Hamdi, "Bu hiç de zor değil" dedi. "Tanrı'ya kendi sözlerinle dua et. Her şeyi itiraf et. Tanrı nasıl olsa hakkımızdaki her şeyi biliyor. Mesih'in senin için sunduğu kurban aracılığıyla bağışlanmayı kabul et. Tanrı'nın Kutsal Ruhu vasıtasıyla kalbine gelmesi ve Mesih'i O'nun bir öğrencisi olarak izlemene yardım etmesi için dua et. Bu duayı Mesih'in ismiyle et. Mesih, sunduğu kurban aracılığıyla seninle Baba Tanrı arasındaki aracıdır. *Kutsal Kitap*, Mesih'i bu şekilde kabul ettiğinde yeniden doğacağını söyler. Tanrı'dan yepyeni bir yaşam alırsın. Mesih aracılığıyla Tanrı'yla yeni ve kişisel bir ilişki içine girersin. Böylece Tanrı Baban, sen de O'nun çocuğu olursun. Çünkü *İncil*'de Mesih'i kabul eden herkes hakkında şöyle der:

'Ancak, kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi.'³³

---

³² *İncil:Yuhanna* 11:25-26

³³ *İncil:Yuhanna* 1:12

Birlikte dua edip Rab'be teşekkür ettiklerinde Hamdi yüzünden mutluluk okunan bir gülümsemeyle, "Ailemize hoşgeldin" dedi. "Şimdi Mesih aracılığıyla hepimiz Tanrı'nın büyük ailesinde kardeşiz."

Ahmet sevinçle, "Sana ne kadar teşekkür etsem azdır" dedi.

Hamdi, "Tanrı'ya teşekkür et ve bunu her gün yap" dedi. "Mesih'i senin gibi izleyen insanlarla paydaşlık etmeye çalış. Şimdi Mesih'in öğrencilerine öğrettiği duayı gerçekten edebilirsin:

'Göklerdeki Babamız,

adın kutsal kılınsın.

Egemenliğin gelsin.

**Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de
senin istediğin olsun.**

Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver.

**Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi,
sen de bizim suçlarımızı bağışla.**

Ayartılmamıza izin verme.

Kötü olandan bizi kurtar.

**Çünkü egemenlik, güç ve yücelik
sonsuzlara dek senindir. Amin."**³⁴

---

³⁴ İncil:Matta 6:9-13